

ANNA KHUNOVÁ

GRAFIKA

Rodný dům

Václava Šolce

Sobotka, říjen 1987

118. výstava v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1987. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, KPVU — pobočka v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel exlibris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV, v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež, v Praze. Vytiskl Mír 6, provoz 62, Praha 3, Čáslavská 15.

Představte si svět, ve kterém černý kocour pochoduje noční oblohou, na jeho zádech v teplé kožíšku spí malá unavená víla pod duchnou rozkvetlého sadu a v hlubině na tmavé zemi se tyčí romantické věže města. Kocour tiše našlapuje a jeho měkké tlapy se zataženými drápkami se jen lehounce dotýkají prostoru. Nebo nakoukněte mrňavou škvírou do arény, ve které slon kouzelník předvádí svoje galavystoupení. Spustil vodotrysk fantazie a do kopule cirkusu tryskají gejzíry vody spolu se zlatými rybkami a staromódním dvojpláštníkem, vyletují ptáci a romantické vzducholodi, na perlících se kapkách pluje archaická plachetnice a čarovný prsten s velkým, lesklým kamenem nastavil zrcadlo nekonečnému vesmíru. Říkáte si, že takový svět neexistuje, že jste nikdy neviděli létající ryby, obří kocoury, myšoptáky ani ženy s podivnými účesy, ve kterých v krabičce od sardinek daří miminka a v ptačích klecích poskakují skvostně vybarvení ptáci ohniváci? Stačí nahlédnout do tvůrčí dílny grafičky a ilustrátorky Anny Khunové a otevře se před vámi prostor, ve kterém díky nevyčerpatelné obrazotvornosti autorky skutečnost, sen, realita, nadpřirozeně splývají v jedinečný celek, ve kterém kraluje fantazie a hra, hra a fantazie.

Anna Khunová povýšila pohádku z hájemství dětí do světa dospělých. Princezny, podivné bytosti, vykonstruovaná zvířata, alegorické postavy pronikly po úzké lávce spojující břeh nudy s břehem rozpustilého skotačení k dospělému divákovi a ten se stává chvíli malým dítětem, je vtážen do hry, objevuje nové kontinenty, vidí nevidané, raduje se spolu s umělkyní a jen nerad se vrací do všedního dne, často nervozního prostředí, ve kterém převládá každodenní shon a běžné starosti.

Umělkyně se nevyhýbá zodpovědnosti ani samoučelně neutíká do své kouzelné zahrady. Ty úniky, ta snaha vidět pestré barvy, snaha být tvůrcem věcí nevšedních a radovat se stejně jako malé děti z krásy, která nás obklopuje, smát se, mít někoho rád jsou nutnou reakcí po všední námaze a běžné rutině práci. Hraje-li u grafických listů vnitřní obsah prim, pak ani ostatní rozhodující stavební ele-

menty neodsouvá Anna Khunová do pozadí. Stejný význam má precizní kresba, hravá, členitá a jindy nitkovitě lehká, jako vybraná grafická technika. Příslušnost ke „sklenářovcům“ ji přiřazuje k těm tvůrcům, kteří ovládají mistrně techniku leptu stejně jako akvaintu či kombinovanou techniku. Výsledkem jsou tisky vyznačující se tlumenou, harmonickou barevností podtrhující kompoziční, do všech detailů promyšlený záměr. Vzniká tak vyrovnaný celek, každý list je obsahově bohatým světem, který nás za krátkou chvíli neomrzí. Hra a fantazie, fantazie a hra, důkladné řemeslo, mistrná kresba a snaha potěšit uvažujícího diváka, to je dlouhodobý program Anny Khunové.

Až na vás zamrkají oči z kočičích hlaviček na jarních větvičkách, až uvidíte bílou „kočku zimu“ a andílky vločky tiše se snášející k promrzlé zemi, až vám okřídlená ryba zamává na pozdrav z jasné oblohy, budete na dobré cestě vedoucí do ráje, který otevřela pro lidi dobré vůle Anna Khunová.

Karel Žižkovský

ANNA KHUNOVÁ

narozena 1946 v Praze.

V letech 1964—1966 se vyučila litografkou a následující dva roky pracovala v tomto oboru v tiskárně. 1967—1973 studovala na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u profesorů Strnadla, Trnky a Sklenáře. Žije a pracuje v Praze. V roce 1978 obdržela cenu v soutěži Nejkrásnější knihy.

